

novuje § 95 j. n., že soud reální jest pro žalobu o placení i tehdy příslušný, kdyby jinak buď podle výše nebo podle povahy pohledávky tato žaloba před reální soud nenáležela. Hlavní omyl stěžovatelky a zastanců opačného mínění záleží v tom, že se domnívají, že § 95 j. n. má na mysli nejen obligační žaloby zmíněné v § 91 j. n., nýbrž také žaloby věcné, zmíněné v § 81 j. n. a že připouští změnu předmětné příslušnosti také pro věcné žaloby, čemuž tak není. Jde to na jevo nejen z doslovu § 95 j. n., nýbrž i z úvahy, že nelze pochopiti, proč by se stal na př. okresní soud při spojení obou žalob předmětně příslušným, ačkoliv by bez tohoto spojení nebyl předmětně příslušným ani pro tu, ani pro onu žalobu. Tvzení dovolacího rekursu, že by pak poslední věta § 95 j. n. neměla smyslu, ano že by byla protismyslná, není správné, neboť — aby byly uvedeny jen dva příklady — jest možno, že hypotekární žaloba bude náležeti podle hodnoty zástavy (§ 57 j. n.) před okresní soud a že se s ní spojí žaloba o zaplacení hypotekární pohledávky vyšší než 5.000 Kč, která by o sobě náležela před sborový soud, nebo že hypotekární žaloba náleží podle výše zajištěné pohledávky a ceny zástavy před sborový soud s obecnou pravomocí a že se s ní spojí žaloba o zaplacení obchodní pohledávky, která by o sobě náležela před obchodní soud. Jest tedy právní posouzení rekursního soudu, který odmítl žalobu pro věcnou nepříslušnost dovolaného okresního soudu, úplně správné. Za tohoto stavu věci netřeba již zkoumati otázku, zdali doložka žalobního návrhu »pod exekuci na hypoteku« činí tuto žalobu žalobou hypotekární, což rekursní soud v souhlasu se zdejším rozhodnutím čís. 2279 sb. n. s. rozhodl záporně.

Čís. 8118.

O návrhu nemanželského otce, uznávšího otcovství, by byla zjištěna míra jeho povinností k nemanželskému dítěti, jest zásadně jednati v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 8. června 1928, R I 405/28.)

Poručenský soud zamítl návrh nemanželského otce, uznávšího otcovství, by byla v nesporném řízení stanovena výše povinností uložených mu zákonem, a poukázal poručníci, by podala na nemanželského otce žalobu o placení výživného, maje za to, že nelze rozhodnouti o výši příjmů a o jmění navrhovatele v řízení nesporném. Rekursní soud vyhověl návrhu nemanželského otce, čímž odpadlo poukázání poručence na pořad práva. Důvody: Rekursní soud nemůže se připojiti k výkladu prvního soudu o ustanovení § 16 I. dílčí novely k obč. zák., neboť omezení zjišťovacího oprávnění soudu, jež naznačuje zákon slovy: »závisí-li rozhodnutí od vyšetření sporných okolností«, nemůže se bez dalšího vztahovati na to, by byly pod ně podřaděny majetkové poměry otcovy, vyjímajíc ovšem zcela spleťté případy. Náleží sem na příklad případy uplatňování příspěvků za mi-

nulost podle § 1042 obč. zák., uplatňování takových nároků proti pozůstalosti nemanželského otce, anebo, jak již řečeno, případy tak spleťtité, že prostředky nesporného řízení nijak nestačí na vyšetření sporných okolností. V novele došla svého uzákonění již dřívější praxe, by bylo co nejvíce využito nesporného řízení k úpravě povinností otcovských. Otázku dlužno dáti tak, zda majetkové poměry otce dětí lze spolehlivě zjistiti prostředky nesporného řízení, což jest právě rozhodnutím podle uvážení. Podle toho nejde tu o sporné právní nároky v nejužším smyslu slova, spíše zasahuje tu soud pravotvorně úkonem nesporného řízení. Novela nezamýšlela vydati zvláštní ustanovení pro sporné řízení, nýbrž chtěla spíše vyjádřiti, že výživné jest stanoviti z á s a d n ě v nesporném řízení (viz rozh. čís. sb. n. s. 734 a 2093). Nelze sice zapírat, že prostředky sporného řízení, zejména přísežná svědecká výpověď pod sankcí § 338 c. ř. s. všeobecně poskytují větší záruku dopátrání se pravdy, proti tomu však jsou tu stinné stránky sporného řízení (trvání, útraty, nedbalost poručenstva ve sporu a pod.). Ostatně i v nesporném řízení přijdou ke slovu obě strany, při čemž nelze nevzpomenouti i na postup nesporného soudce z úřadu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, poukázav k důvodům rekursního soudu.

Čís. 8119.

Předpis § 84 j. n. vztahuje se i na případ, byl-li předmětem nájmu souvislý komplex pozemků, ležících v obvodech různých soudů. Pronajímatel má na výběr žádati o vydání vyklizovacího příkazu u kteréhokoliv z těchto soudů.

(Rozh. ze dne 8. června 1928, R I 406/28.)

Propachtovatel navrhl u okresního soudu v Holešovicích-Bubnech vydání příkazu k vyklizení zpachtovaných pozemků, ležících jednak v obvodu okresního soudu v Holešovicích-Bubnech, jednak v obvodu soudu v Bubenči. Okresní soud v Holešovicích-Bubnech vydal příkaz k vyklizení ohledně pozemků ležících v jeho obvodu, odmítl však vydati příkaz k vyklizení ohledně pozemků bubenečských. K rekursu vypovídatele r e k u r s n í s o u d zrušil usnesení prvního soudu v odmítnutí části a uložil prvnímu soudu, by, nehledě k odmítacímu důvodu nepřislusnosti, znovu rozhodl o žádosti. D ů v o d y: Jak již z návrhu stěžovatelky zřejmo, pronajaty byly veškeré v návrhu tom uvedené pozemky nájemními smlouvami a dodatky k nim v návrhu blíže naznačenými do 31. července 1928; veškeré pozemky leží na pláni letenské a, jak z povahy věci plyne, spolu souvisejí. Jde tudíž v podstatě o souvislý jednotný komplex pozemků spolku pronajatých, kterýžto komplex leží v obvodech dvou okresních soudů. Za tohoto stavu věci přísluší navrhovatelce právo volby, u kterého z těchto okresních soudů chce podati žádost o vydání příkazů ve smyslu § 567 c. ř. s. Ježto navrhovatelka